

Koudum, 31 januari 1877

Vrouw Kooistra,

Op verzoek van uw man, dien ik getroffen heb, en zelf geene gelegenheid tot schrijven had, schrijf ik dezen. Uw man wilde graag dat ik u meldde dat hij goed gezond is en, na een kort oponthoud alhier, naar zijn schoonzoon te Warns zal gaan, denkelijk vandaag nog.

Daar gij dan nu weet dat hij gezond en wel is, is het ook goed dat gij weet waarom hij hier is gekomen.

Gij hebt namelijk grote reden om den Heer te danken, dat hij aan een ongeluk met de stoomboot zoo gelukkig is ontkomen. De boot van Sneek op Koudum en Staveren, waar hij mede naar Warns ging, is gisteren avond in de Fluessen meer gezonken, zoodat de passagiers allen op het dek moesten staan tot de knieën in 't water. Wegens de duisternis had niemand er erg in, zoodat men dacht, toen de boot niet aankwam, dat zij niet gevaren was.

Vanmorgen zag men het, en heeft de menschen er afgehaald, en ook uw man Bauke Kooistra is gered geworden. Hij is toen met alle anderen op Galamadammen onder Koudum gebracht, en wijl hij, even als allen, erg verkleumd was, bij den boer die daar woont, Jan Hantjes Hiemstra, in huis gebracht en daar op bed gegaan om geheel warm te worden. Daar heb ik hem gesproken, en zelf gezien, dat hij geheel lekker aan het eten, toen ik er was, brood met vleesch en koffij. Hij zou zoodra mogelijk nu verder gaan naar Warns, als gij dus schrijft, dan daarheen. Gij kunt begrijpen welk reden van dankbaarheid gij hebt dat hij gered is, als ik u meld dat er zeventien personen bij zijn omgekomen van Koudum, Warns, en de Wouden, zoodat ik maar van de eene bedroefde familie naar de andere moet toogen, en het geheele dorp wegens de groote ramp overstuur is.

Met groeten

S. Tinholt

Predikant te Koudum